

Mit tegyünk?

Amikor ezt hallották, mintha szíven találták volna őket, ezt kérdezték Pétertől és a többi apostoltól:

„Mit tegyünk?”

(idézet az Apostolok cselekedetei 2:37-ből)

*Ezt a kérdést a Jeruzsálemben összegyűlt zsidók és istenfélő férfiak tették fel Kr.u. 30-ban, miután hallották Péter Jézusról szóló beszédét. Mi ugyanezt kérdeztük magunktól, minden olyan emberhez hasonlóan, **aki mélyen gondolkodik** az élet értelméről, függetlenül attól, hogy ateista, buddhista vagy római katolikus.*

*Különböző felekezetekben vagy ateista környezetben nőttünk fel, de mindannyian rájöttünk arra, hogy **a különböző utak nem ugyanoda vezetnek**. Olyan sok út van, ami közül választhatunk, olyan sok ember kínál fel különböző válaszokat: protestánsok, katolikusok, Jehova Tanúi, adventisták, metodisták, pünkösdisták, buddhisták, muszlimok, ateisták...*

Tartalom

- [1 Melyik a helyes út, mi az igazság?](#)
- [2 Hogyan akarja Isten megváltoztatni az életemet?](#)
- [3 Hogyan éljek Isten akarata szerint? Milyennek kell lennie egy keresztény gyülekezetnek?](#)

⚓ 1 Melyik a helyes út, mi az igazság?

Gyakran halljuk azt a választ, hogy „Mindenkinek megvan a maga igazsága” vagy, „Ezt senki sem tudhatja igazán”. Szerintünk az ilyen állítások ellentmondásban állnak azzal, hogy **egyetlen valóság létezik**. A Föld vagy gömbölyű vagy lapos. Nem lehet mindkettő. Az egyetlen valóság **abszolút és változatlan** marad, függetlenül attól, hogy honnan nézzük. Ugyanez a helyzet a vallási kérdésekkel is. Nem lehetséges, hogy két ellentétes és egymásnak ellentmondó lehetőség párhuzamosan létezzen, egyik neked, a másik nekem. Ha a valóság az, hogy a halál után feltámadás következik, akkor nem lehet szó reinkarnációról. Nem következhet a halál után örök élet és ugyanakkor a lélek megsemmisülése is. Ha az anyagot Isten teremtette, akkor nem létezhet öröktől fogva. Vagy nézzünk meg néhány további kérdést, amelyekre egymásnak ellentmondó válaszok nem lehetnek egyszerre helyesek: Jézus Isten-e vagy sem? Isten eleve elrendel-e embereket a kárhozatra vagy sem? Elbukhat-e egy ember Istentől vagy sem? Bűnös természete van-e az embernek vagy nem? Létezik-e pokol vagy sem?

Vajon nem ösztönöznek-e ezek a kérdések állásfoglalásra mindenkit, **aki meg akarja ismerni Istent?** Maradhatunk-e közömbösek e kérdések iránt, ha tudni akarjuk, hogyan élhetünk Isten akarata szerint?

A fenti kérdésekre adott válasz megtalálásához **nincs szükség új kinyilatkoztatásra, sem valamiféle különös Biblia-magyarázó módszerre.** Nem gondoljuk, hogy mi lennénk az igazság forrása – távol áll tőlünk az a gőg és az a tévhit, hogy tökéletesek lennénk – de hisszük, hogy **az igazság elérhető**, mert Jézus kijelentette azt az emberiségnek.

Az emberek többsége osztja azt a véleményt, hogy nincs abszolút igazság. A mi társadalmunkban uralkodó az a nézet, hogy az igazság relatív. Sok ember alkalmazkodott ehhez a gondolkodásmódhoz, és azt gondolják, hogy minden felismerés viszonylagos és nem általános érvényű: „Az a helyes, ami nekem jónak tűnik!” De ha minden ugyanúgy érvényes volna, akkor végül semmi sem számítana és teljesen hiányoznának a normák, amik alapján jót és rosszat, helyeset és helytelent megkülönböztethetünk. Mindenki találhat valamit, ami az egyéni ízléséhez, szükségleteihez illik. Az emberek a saját vágyaik és kívánságaik szerint alakítják az elképzelésüket a mennyről, megteremtve a maguk vallását, ami éppen hozzájuk illik. Valójában a vallást olyan tágan értelmezik, mint a divat világát, ahol az emberek válogathatnak azok irányzataiban. **De Isten útja más...**

2 Hogyan akarja Isten megváltoztatni az életemet?

Isten szemében minden ember rabságban van, aki nem keresi az igazságot. De Jézus elhozta a szabadítást, amit elfogadhatunk.

Így szólt akkor Jézus azokhoz a zsidókhoz, akik hittek benne: „Ha ti megtartjátok az én ígémet, valóban tanítványaim vagytok; megismeritek az igazságot, és az igazság megszabadít titeket.” (János 8:31-32)

Az igazság úgy tud megszabadítani, ha elismerjük nálunk feljebbvalónak, belátjuk bűnösségünket, s hogy szükségünk van Isten megbocsátására Jézus által. Ha Iránta való hálából döntünk: Neki akarunk engedelmeskedni egész életünkben, és erőt ad nekünk a bűneink legyőzésére és a tiszta életre.

Ahogy Péter is mondja:

Térjete meg, keresztelkedjete meg valamennyien Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára és megkapjátok a Szentlélek ajándékát. (Apostolok cselekedetei 2:38)

Jézus a megváltása által szabaddá akar tenni minket az önző vágyaktól és szexuális bűnöktől, hiúságtól és irigységtől, kisebbségi érzéstől és büszkeségtől, gőgtől és attól a vágytól, hogy megnyerjük magunknak az embereket.

Jézus szabaddá akar tenni minket minden olyan félrevezető tanítástól, amely az önmegváltás módszerei által arra vezeti az embereket, hogy még inkább önmagukra koncentráljanak.

Jézus szabaddá akar tenni attól a „keresztényinek” nevezett téves gondolkodástól is, amikor emberek a bűn ellen való szellemi harcról megfeledkezve rengeteg időt és energiát fektetnek a szociális igazságtalanságok elleni küzdelembe.

Jézus szabaddá akar tenni minket tanításoktól, amelyek Isten megbocsátásának biztonságát nyújtják, ám elfeledkeznek arról, hogy a tanítványság azt jelenti, követjük Jézust.

Jézus szabaddá akar tenni minket olyan tanításoktól is, amelyek Isten kegyelmét ígérik, de törvénykezőnek tartják az engedelmisséget.

Isten akaratának keresése a következő kérdésre vezetett minket:

⚓3 Hogyan éljek Isten akarata szerint? Milyennek kell lennie egy keresztény gyülekezetnek?

Az első keresztények esetében Jeruzsálemben ez így valósult meg:

Ezek pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban [...] Napról napra állhatatosan, egy szívvel, egy lélekkel voltak a templomban, és amikor házanként megtörték a kenyeret, örömmel és tiszta szívvel részesültek az ételben [...] *(Apostolok cselekedetei 2:42 és 46)*

Abban az időben a keresztényeknek természetes volt, hogy naponta találkozzanak és foglalkozzanak a tanítással. Ez tanúskodott Isten és testvéreik iránti nagy érdeklődésükről és szeretetükről. **Bennünk is nagy vágy van arra, hogy megosszuk az életünket azokkal, akik testvéreink a hitben;** hogy együtt olvassuk a Bibliát, és részt vegyünk egymás örömeiben, bánatában és szellemi harcaiban. Nagyon hálásak vagyunk azért, hogy olyan korban élhetünk, amikor a jó közlekedés, a megfelelő munkarend lehetővé teszi a mindennapi közösséget. A napi közösség számunkra a szeretet kifejezése és annak a vágnak a következménye, hogy megéljük, amit hiszünk, hogy odaszánjuk időnket Istennek és hitbeli testvéreinknek. **Arra használjuk az időnket, ami fontos számunkra.**

Ha valaki azt mondja: „Szeretem Istent”, a testvérét viszont gyűlöli, az hazug, mert aki nem szereti a testvérét, akit lát, nem szeretheti Istent, akit nem lát. Azt a parancsolatot is kaptuk tőle, hogy aki szereti Istent, szeresse a testvérét is. *(1 János levél 4:20-21)*

Az intenzív együttlét arra segít minket, hogy erősítsük egymást a harcban és a bibliai elvek gyakorlásában:

Sőt buzdítsátok egymást minden egyes napon, amíg tart a ma, hogy meg ne keményedjék közületek valaki a bűn csábításától. *(Zsidó levél 3:13)*

Nem akarunk felületes kapcsolatokat építeni, és így elkerülni azt, hogy a valóságot mutassuk önmagunkról. Ehelyett bevalljuk egymásnak a bűneinket és gyengeségeinket, hogy **segítsük egymást** a megszentelődésben Jézus példája szerint.

[...] ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást. *(János 13:34)*

Ez az a szeretet, amit meg akarunk élni – nem csak vasárnap és ünnepnapokon, de **mindennap ugyanúgy**. Nem csak néhány barátunkkal, hanem **mindenkivel, aki az igazságban akar élni**.

Kapcsolódó írások

Mit jelent kereszténynek lenni?
A megtérésről
Az Újszövetség egyháza
Az első keresztények élete

Ha vannak gondolataid vagy kérdéseid az írásunkkal kapcsolatban, örülünk, ha megírod nekünk e-mailben!

Elérhetőséged*:

Üzenet*:

E-mail elküldése

© 2021 keresztenyek.hu - Minden jog fenntartva.

E dokumentum változatlan és teljes formában történő sokszorosítása magánhasználatra megengedett.

Minden más jellegű felhasználás, illetve a kiadás bármely formája csak írásos beleegyezésünkkel lehetséges.

Ha másként nem jelöljük, a weboldalunkon található írásainkban közölt bibliai részeket az 1975. évi Újfordítású Biblia javított kiadásából (Budapest, Magyarországi Református Egyház Kálvin János Kiadója, 1990), valamint a Revideált új fordításból (RÚF 2014. Budapest, Magyarországi Református Egyház Kálvin János Kiadója, 2014) idézzük.